

Riigi Teataja

Ilmub tartoidust mööda.

Toimetus ja tahtus: Loombea tohis (pahemas lihtvas, aumisel fortal) Kontor on avatud tella 1/29—1/22. Sealsamas lehe tellimiste vastutõdmlne. Rõnetr.: toimetus 445 ja tontor 232.

Le. imise hind Lehtiatele 50 numbril eest 250 mrl., 100 numbril eest 500 mrl. „Riigi Teataja“ liffitute numbrite müükl on avatud Eesti Panga Tartu, Pärnu, Narva ja Raikvere ofatonnas.

Kuulutuste ja teadaannete hind: Kohtukuulutused, suuruse peale waatamata 100 marka. — Raotatud passide kuulutused 50 marka. — Muud kuulutused: iga m/m-rida 8 marka

Nr. 199/200.

Teisipäeval, 29. detsembril 1925 a.

Nr. 199/200.

I.

- Sifu:** Nr. 137. Autasumaa tarvitamise seadus.
 Nr. 138. Laewade ärimaksu muutmise seadus.
 Nr. 139. 1926 a. tegelikku kaitsewäeteenistusse mõtmise ja sellest wabastamise seadus.
 Nr. 140. Merilaewanduses töötawate laste ja alaealiste fundusliku arstliku järelnaatusse seadus.
 Nr. 141. Riigi- ja omawalitfuste teenijate pensioniseaduse muutmise seadus.
 Nr. 142. Välismaalastele kiimiswarade omandamise ja kasutamise teelu ofalisse kaotamise seadus.

II.

Määrus ajutise päewarahade määruse muutmise ja täiendamise kohta ametisõitubdel wäljamaale.
 Wähemusrahwuste kultuur-omawalitfuse korralduse määruse § 37 täiendamise määrus.
 Juhtnõõrid vähemusrahwuste kultuur-omawalitfuste kultuur-hoolekogude tegewuse kohta.
 Tapaloomade hindade kestmised määravad ja nende järele wõetaw riigi %-maks 1926 a.
 Määrus tempelmaksu maksmise korra kohta Tallinna linna elektriijaama elektriwoolu müügilepingute pealt.
 Korraldus nute weffel-tempelpaberite liikide tarwituselewõtmise kohta.
 Sundmäärus kauplemise aja kohta Walga linnas. — Siendus.

III.

Ringkiri linna-, alewi-, maakonna- ja wallawalitfustele waimuhaigete riigi kulul rawitfufelepaigutamise korra asjus.
 Teadaanne Wiru malewa Wiru-Rigula malewonnale ja Järwa malewa Järwa-Jaani malewonnale juriidilise isiku õiguste andmise kohta.
 Teadaanne „Kodasoo“ walla nime õigekirjutamise kohta.

I.

Nr. 137. Riigikogu poolt 18. detsembril 1925. a. vastu wõetud

Autasumaa tarvitamise seadus.

§ 1. Wabadusfõjast ofawõtnud kodanikkudele, kes maad saanud wõi saawad sõjawäelaste autasu seaduse („Riigi Teataja“ nr. 27 — 1923. a.) wõi Ajutise Walitfuse 20. detf. 1918. a. määruse („Riigi Teataja“ nr. 9 — 1918. a.) põhjal, antakse maa ühes päraldustega põliseks tarwitamiseks wõi omanduseks riigimaade põliseks tarwitamiseks ja omanduseksandmise seaduses („Riigi Teataja“ nr. 109/110 — 1925. a.) ettenõhtud alustel ja korras

kõesolewas seaduses tähendatud muudatustega ja täiendustega.

§ 2. Wabadusfõjast ofawõtnud sõjawäelaste autasu seaduse § 2. ettenõhtud kodanikkudele antakse tasuta omanduseks nende käes kasutadaolewad maakohtad ühes päraldustega.

Sama seaduse § 4. ettenõhtud kodanikkudele antakse tasuta omanduseks nende käes kasutada olewad maakohtad ühes päraldustega, kui päralduste koguwäärtus ei tõuse: a) üle 5000 kuldkrooni maakohtadel, mis antud § 4. p. a põhjal, b) üle 3000 kuldkrooni maakohtadel, mis antud § 4 p. b põhjal, c) üle 2000 kuldkrooni maakohtadel, mis antud § 4 p. c põhjal. Watub kasutada antud maakohta päralduste koguwäärtus üle nimetatud

summade ega soovi maakoha kasutaja neid päraldufi kas terwelt või osaliselt ostuteel omandada ajunikkudele määratud alustel, siis lihvideerib põllutöoministerium ülejäänud päraldused üldis- tel alustel. On kasutada antud maakoha päral- duste üldväärtus alla nimetatud summade, kustutab põllutöoministerium vastavalt puuduvale summale põllutöoministeriumi poolt maasaajale antud või antavaid laene sellekohase sooviaval- duse põhjal.

§ 3. Kodanikud, kes maad saanud või saa- vad: a) Wabariigi Walitsuse otsusel wabadus- sõjas ülesnäidatud iseraaliku wahwuse eest, b) wa- badussõjas saadud wigastuste tõttu üle 40% töõjõudu kaotanud sõduritena, või c) wabadussõjas langenud sõdurite perekonnaliikmetena, — on wa- bastatud nende käes kasutatavaolewa maa põlifest rendift, maa omandamisel aga maa wäljaostu- maksust.

§ 4. Kui kodanik, kellele Wabariigi Walitsus otsustanud anda autajaks maad Wjutise Walitsuse 20. detf. 1918. a. määruse põhjal, loobub maa- saamise õigustest, on tal õigus saada rahalist tasu 100.000 mrf.

§ 5. Kui käesolewa seaduse § 1. tähendatud kodanik sureb enne maakoha saamist, on tema las- tel, naisel, või kui neid ei ole, wanematel käesole- was seaduses ettenähtud õigused maa või rahalise tasu saamiseks.

§ 6. Langenud sõdurite perekonnaliikmed ja wähemalt 40% töõjõudu kaotanud sõdurid, kes käesolewa seaduse põhjal maad kasutama hakkawad, kaotawad pensioniõiguse.

§ 7. Käesolewa seaduse elluwimiseks on Wa- bariigi Walitsusel õigus anda tarwilikke juhndõre.

Wgkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees A. Kei.

Wbifekretäär S. Piiskar.

Nr. 138. Riigikogu poolt 18. detsem- b- ril 1925. a. wastu wõetud

Laewade ärimaksu muutmise seadus.

I.

Õttekoheste maksude seaduse (S. R. V t. 1914. a. wäljaanne) § 453 täiendatakse p. 48-ga:

„48) Laewade ja lotjade pidamine ning lae- wandus-ettewõtted.

Laewandus-ettewõtted, kes peale laewandusope- ratsioonide weel muul alal tegutsewad, kuuluvad wiimaste alade maksustamisel harilikku maksusta- mise korra alla.“

II.

Sama seaduse § 455 muudetakse järgmiselt:

„§ 455. Writunnistused (§ 449) peab wõtma iga üksiku kaubandus- või töõstusettewõtte ja iga üksiku töõnduse jaoks, wälja arwatud ettewõt- ted ja töõndused, mis ei kuulu riigi ärimaksu alla (§ 453).

W ä r k u s: (endine).

III.

Wabariigi walitsemise ajutise korra § 12-a põh- jal Wabariigi Walitsuse poolt 22. detsembril 1920. a. wastu wõetud põhiärimaksu muutmise seaduse („Riigi Teataja“ nr. 1 — 1921. a.) IV osa ja 1915. a. 9. jaan. seaduse (Собр.узакоп, 1915. a. art. 149) VII osa p. 3) kaotab maksuwuse.

IV.

Käesolew seadus hakkab maksma 1. jaanuarist 1926. a.

Wgkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees A. Jürman.

Wbifekretäär S. Piiskar.

Nr. 139. Riigikogu poolt 18. detsem- b- ril 1925. a. wastu wõetud

1926. aastal tegelikku kaitsewäetenistusse wõt- mise ja sellest wabastamise seadus.

§ 1. 1926. aastal kutsutakse tegelikku kaitse- wäetenistusse kõik 1905. aastal jündinud mees- kodanikud.

§ 2. Kutsutute wastuwõtmine jündib kaks korda aastas:

- 15.—30. märtsini mõetakse wastu need, kes jündinud enne 1. juulit 1905. a., ja
- 15.—30 septembrini — need, kes jündinud pärast 30. juunit 1905. a.

§ 3. Teenistusse ilmuma peawad:

- märtsikuus wastuwõetud nooredmehed — 12. aprillil 1926. a.;
- septembrikuus wastuwõetud nooredmehed: 1) kes meremäkke või merekindlustesse määratud, — 1. weebruaril 1927. a., ja 2) kõik teised — 14. oktoobril 1926. a.

§ 4. Teenistuseaja alguseks loetakse:

- märtsikuus wastuwõetutele — 10. aprill 1926. a.;
- septembrikuus wastuwõetutele: 1) kes mere- mäkke või merekindlustesse määratud — 1. weebruar 1927. a., ja 2) kõigile teis- tele — 10. oktoober 1926. a.

* Tähtajal mitteilmunuile loetakse teenistuseaja alguseks järgmise kuu esimene päew pärast wäeosja ilnumist.

§ 5. Teenistusse kutsututele antakse ajapiken- dust teenistusse ilimumiseks peale termisliikude põh- juste järgmistel alustel:

- ühele kaksikwennale — perekonnapea või selle puudumisel, mõlema kaksikwenna pal- wel — kunni teise kaksikwenna fundusliku aja ärateenimiseni;
- kutselusele, kelle wanem wend fundusliku aega teenib või kutseluse kaitsewäetenis- tusse kutsumise korral tegelikku kaitsewäe- teenistusse mõetakse, — perekonnapea pal-

- wel — kunni wanema wenna fundusliku aja ärateenimiseni;
- c) kutsealusele, kelle perefonnas peale tema ei ole teiji täiesti töövõimelisi liikmeid või kelle majanduslik seisuford iseäranis raske, — perefonnapäe palvel — üheks aastaks rahwawäe peakomisjoni otsele;
- d) üli-, kes- ja kutsekoolide õpilastele hariduse jätkamiseks, õpilaste eneste palveltel, mis wastawate koolivalitjaste kaudu esitatakse, — wastawate koolide seadustes ettenähtud tähtaegadeni;
- e) riigi stipendiaatidele, keda pärast kõrgema õppeasutuse lõpetamist komandeeritakse riigi kulul välisriiki mitmesugustele õpetajafutjetele ettevalmistamiseks, ning isikutele, keda pärast ülikooli lõpetamist ülikooli juurde jäetakse profesorkutsele ettevalmistamiseks, — õppeasutuse walitjuse palvel — kunni wiimase kutseni jelle aastal, millal nad 30 aastat wanaks jääwad.

Kui kooli seaduses on tähendamata tähtaeg, milleni õpilane on õigustatud tegelikku kaitsewäeteenistusse astumiseks hariduse jätkamise otstarbel ajapikendust saama, määrab selle tähtaja sõjaminister kokkuleppel haridusministriaga.

§ 6. Selmes paragrahwis (§ 5) nimetatud palveld ajapikenduse saamiseks esitatakse 4 nädalat enne tegelikku kaitsewäeteenistusse wastuwõtmise aja algust (§ 2) jellele rahwawäe komisjonile, kuhu ajapikenduse soowija on kohustatud ilmuma wastuwõtmiseks.

Paragrahw 5. p. c põhjal antud palvelle peab juurde lijatama paluja elukohta järgi — a) kohaliku linna politsei, alewivalitjuse või wallawalitjuse tunnistus paluja warandusliku ja perefondliku seisu üle ja b) kohaliku linna-, maafonna- või jaoskonnaarsti tunnistus paluja perefonnaliikmete töowõime kaotuse üle.

§ 7. Wabatahtlikele võib wastu wõtta ainult sõjaministri poolt eraldi iga wäeosa kohta kindlaks määratud arwul.

§ 8. 1926. aasta jooksul wabastatakse ajateenijaid kaitsewäelasi tegelikust kaitsewäeteenistusest järgmiselt:

- a) kõik, kes teenivad meriwäes, merikindlustes või erikutsustel tehnilistes wäeasjades, — pärast 24 kuu ärateenimist;
- b) kõik, kes teenivad ratsawäes, — pärast 20 kuu ärateenimist, ja
- c) kõik teised, — pärast 18 kuu ärateenimist.

§ 9. Selmes paragrahwis (§ 8) tähendatud teenistusest wabastamise tähtaegade wäljaarwamisel ei loeta kaitsewäelastele fundusliku tegeliku kaitsewäeteenistuse aja arwale aega, mis kaitsewäelased teenistuses olles:

- a) kohtu või administratiiv korras wahiall olnud, wälja arwatud need, kes kohtu poolt õigeks mõistetud, või kelle süüdistusasi lõpetatud wastawa wõimu poolt;
- b) redus olnud;

c) kofku üle kolme kuu wiibinud haigemajades ja terwisparanduslikul puhkusel, wälja arwatud need, kelle wiibimine rawitsenisel või terwisparanduslikul puhkusel on tingitud teenistuskohuste täitmisel saadud wigastustest või haigustest;

d) distsiplinaar karistusena üle 5 päewa arestis wiibinud.

§ 9. tähendatud aja peawad § 8. ettenähtud aja teenistuses olnud kaitsewäelased tagant järgi ära teenima.

§ 10. Eesti kodanikudesse astunud välisriikide kodanikkudele wõetakse arwale välisriigi sõjawaes teenitud aeg. Kui isik välisriigi sõjawaes ei ole sugugi teeninud, või kui tegelik teenistus välisriigi sõjawaes kestis § 8. tähendatud ajast wähem, peab tema, kui ta alla 30 aastat wana on, Eesti alalises kaitsewäes wastawalt kas terwe § 8. tähendatud aja või selle osa, mis ta § 8. tähendatud ajast välisriigis wähem teenis, ära teenima. Nende tegelikku kaitsewäeteenistusse wastuwõtmine junnib pärast Eesti kodanikkudesse astumist ühes lähema kutse kodanikkude kaitsewäeteenistusse wõtmisega.

§ 11. Wabariigi Walitjusele jääb õigus wabastada sõjaministri ettepanekul § 8. nimetatud ajateenijaid kaitsewäelasi ka enne jama paragrahwis (§ 8) ettenähtud tähtaega, kui riigikaitse seisu fford jeda wõimaldab ja kaitsewäelaste wäljaõpetamine selle all ei kannata.

Algkirjale alla kirjutatud

Riigikogu abiesimees A. Jürman.

Abisekretäär S. Piiskar.

Nr. 140. Riigikogu poolt 18. detsembril 1925. a. wastu wõetud

Merilaewanduses töötawate laste ja alaealiste fundusliku arstliku järelewaatuse seadus.

§ 1. Räesolewa seaduse käsitamisel tähendatakse sõnaga „laew“ kõiki awalikkude asutuste või eraisikute päralt olemaid Eesti laewade registrisse üleswõetud kaubandusmerilaewu.

§ 2. Alaealisi ja lapsi alla kahesjateistkümnne aasta võib laewadele, kus mitte ainult laewniku oma perefonna liikmed tegemuses ei ole, tööle wõtta ainult wastawa sadamakapteni poolt määratud arstilt wäljaantud tunnistuse ettenäitamisel, et laps või alaealine kõlbab sellele tööle.

§ 3. Kui sarnased lapsed või alaealised merel alaliselt tegewad, peab arstlik järelewaatus nende kõlbulikkuse suhtes wähemalt fford igal aastal uuesti sündima, ja iga uue järelewaatuse puhul tuleb esitada uus arstitunnistus, et läbiwaadatav töö kõlbuline on. Kui arstitunnistuse tähtaeg reisi kestusel lõpeb, pikendatakse teda jõudmiseni sadamasse, kus asub § 2. ettenähtud arst.

§ 4. Sädalistel kordadel võib sadamakapten alaealistele alla kahetsateistkümneme aasta ilma §§ 2. ja 3. ettenähtud arstliku läbivaatamiseta laewaleminekuks loa anda, kuid selle tingimiseega, et arstlik järelewaatus toimetatakse esimeses sadamas, kus laew peatub ja wastaw arst olemas.

§ 5. Käesolewa seaduse ja tema põhjal antawate määruste korraliku täitmise järelewalwe, jamuti ka seaduse ja määruste rikkujate wastutuselewõtmine allub töökaitse komisjaridele ning sadamakaptenitele.

§ 6. Käesolewa seaduse ja tema põhjal antawate määruste mittetäitmise eest karistatakse süüdlasi: rahatrahwiga kuni wiiekümnetuhande margani.

§ 7. Paragrahw 6. tähendatud rikkumiste eest wastutuselewõtmine ja süüdlaste karistamine sünnib korras, nagu see ette nähtud seaduses karistamise korra kohta töökaitse seaduste rikkumise pärast („Kiigi Teatajas“ nr. 67 — 1922. a. awaldatud seaduse § 32), kusjuures sadamakaptenid võivad wastawate juhtumistel ka protokolle kokku seada ja neid wanemale töökaitse komisjarile esitada.

§ 8. Laewakaptenid on kohustatud igal ajal töökaitse komisjaridele lubama laewadel järelewaatust toimetada, omalt poolt neile ametnikkudele tarwilikku wastutulekut üles näitama ja nende seaduslike nõudmisi täitma.

§ 9. Töö-hoolekandeministri ülesandeks jääb kofkulleppel teedeministriga välja anda wastawaid määrusi käesolewa seaduse käsitamiseks.

Mgkirjale alla kirjutanud

Kiigifogu abiesimees A. Sürman.

Wisekretäär S. Piiskar.

Nr. 141. Kiigifogu poolt 18. detsembril 1925. a. wastu wõetud

Kiigi- ja omawalitsuste teenijate pensioniseaduse muutmise seadus.

Kiigifogu poolt 7. oktoobril 1924. a. wastu wõetud riigi- ja omawalitsuste teenijate pensioniseaduse („Kiigi Teataja“ nr. 123/124 — 1924. a.) § 2 pannaakse maksma järgmisena:

I.

§ 2. Pensionid ja ühefordsed toetusrahad makstakse riigikassa poolt riigi- ja omawalitsuste teenijate pensionikapitaalist, mis seisab töö-hoolekandeministeriumi walitsemisel ning moodustatakse järgmistest summadest:

- a) käesolewa seaduse maksamahakkamisel riigikassast ühefordsest määratawast wiieistkümnest miljonist margast;
- b) igakuulistest maksudest Eesti pangalt ja oma põhikirjade alusel eripõhikapitaalidega töötawatelt riiklikudelt ettevõtetelt, omawalitsuste asutustelt ning awalikkude koo-

lide õigustega erakoolidelt kuni 8% ulatuses tähendatud asutuste poolt pensioniõiguslikkudele teenijatele ja õpetajatele makstawa palga suurusest, ja

- c) iga-aastastest summadest, mis tarwidust mööda määratakse riigikassast töö-hoolekandeministeriumi eelarwe järgi.

Märkus 1. Käesolewa paragrahwi p. b. tähendatud protsendi suuruse määrab igaks järgmiseks aastaks töö-hoolekandeministri ettepanekul Wabariigi Walitsus.

Märkus 2. Pensioniõiguslikkude isikute hulkadest ei tehta mahaarwamisi pensionikapitaali heaks.

Märkus 3. Käesolewa paragrahwi p. b. tähendatud maksusid hakatakse maksma käesolewa seaduse maksamahakkamisele järgnema kuu esimesest päewast ja arwatakse ainult edaspidise aja eest.

Märkus 4. Käesolewa paragrahwi p. b. ettenähtud Eesti panga ja oma põhikirjade alusel eripõhikapitaalidega töötawate riiklikkude ettevõtete pensioniseaduse alla kuuluwate nende ametnikkude ja teenijate koosseisud, kelle palgajumma pealt pensionikapitaali heaks protsenti makstakse, kinnitab Wabariigi Walitsus.

II.

Käesolew seadus hakkab maksma Kiigifogu poolt 7. oktoobril 1924. a. wastu wõetud riigi- ja omawalitsuste teenijate pensioniseaduse maksamahakkamise ajast arwates.

Mgkirjale alla kirjutanud

Kiigifogu abiesimees A. Sürman.

Wisekretäär S. Piiskar.

Nr. 142. Kiigifogu poolt 18. detsembril 1925. a. wastu wõetud

Wälismaalastele finniswarade omandamise ja kasutamise keelu osalise kaotamise seadus.

§ 1. Seisuste seaduse (S. R. IX köide 1899. a. wäljaanne) § 830. märkus 2. lisa I (ajutised reeglid wälismaalaste poolt finniswarade omandamise ja tähtajalise waldamise ning kasutamise kohta) § 1. pannaakse maksma järgmisena:

„Wälismaalased ei wõi milgi teel ega mingi-juugustel seadustes lubatud alustel omandada Petherimaal, Haroowa-tagustes waldades, samuti Kuivamaa ja Peipsi järwe piiriäärtes 20-werstalises maaribas finniswarasid ega finniswarade waldamise wõi kasutamise õigusi üldse, eriti aga rendi wõi üürilepingutest tekiwaid õigusi.“

Grandid on loetletud seisuste seaduse (S. R. IX köide 1899. a. wäljaanne) § 830. märkus 2. juures olewa I lisa § 3-das.

Märkused 1., 3. ja 4. kaotawad maksuwuse.

§ 2. W. E. S. § 713. märkus 2. pannaakse maksma järgmisena:

„Märkus 2. Välismaalaste õiguste fitsendused finniswarade omandamise, waldamise ja kasutamise, jamuti finniswarade pärimise ja wolanõudumiste eesõigustatud ta-
sumise kindlustuste suhtes Petherimaal, Na-
roowa-tagustes waldades, jamuti kuiwamaa
ja Peipji järwe piiriäärtes 20-merstalisel
maaribas on tähendatud seijuste seaduses
(§ 830. märkus 2. lija I, 1899. a. wäljaanne
ühes hiljemate täienduste ja muudatus-
tega).“

§ 3. Seijuste seaduse (S. R. IX köide) § 830.
märkus 2. lija III kaotab maksuse.

Algkirjale alla kirjutanud

Kiigikogu abiesimees A. Jürman.

Abisekretäär S. Piiskar.

II.

Wabariigi Walitsuse poolt 9. det-
sembril 1925 a. wastu wõetud

Määrus ajutise päewarahade määruse muntmise ja
täiendamise kohta ametiõitudel wäljamaale.

§ 1. Wabariigi Walitsuse poolt 12. aug. 1921
a. wastu wõetud ajutise määruse („R. L.“ nr. 71
— 1921 a.) § 2 ette nähtud 2-je järgu päewara-
hade määrad muudetakse järgmiselt:

Hollandisse, Schweitzi, P. A. Ühisriiki-
desse, Inglismaale ja Nõukogude liidu
riikidesse 7 §

Daani-, Hispaania-, Norra-, Rootsi-, Boo-
la- ja Saffamaale ning Numeeniasse 6 §

Austriasse, Belgiasse, Latwiasse, Soome,
Tshehoslowakkiasse, Ungarisse ning
Prantfusmaale, jamuti ka kõigisse teis-
tesse jünnimetamata riikidesse 5 §

§ 2. Ametiõitudel, kus ülesandeid tuleb täita
mitmes riigis, arwatakse päewaraha fõidul ja esi-
mesel ülesande täitmiskohal möödasaadetud aja
eest selle riigi päewaraha normi järele, kus esimene
ülesanne täita oli, fõidul sealt edasi ja ametliku
ülesande täitmisel mõnes teises riigis mööda saade-
tud aja eest arwatakse päewaraha selle teise riigi
päewaraha normi järele jne.

Tagasiõidu päewaraha arwatakse selle riigi
normi järele, kus wiimane ülesanne täita oli.

Kui kalendripäew on mööda saadetud mitmes
riigis, arwatakse päewaraha nendes kõige kõrgema
normi järele.

§ 3. Kui laewaõidu kuludele on liigi arwatud
ka ta fu ülespidamise eest, arwatakse päewaraha selle
aja eest 50% juuruses.

§ 4. Kui ülesande täitmine ettenähtud ühel
kohal rohkem kui 15-päewalist peatust nõuab, arwa-
takse päewaraha kauem mööda saadetud aja eest
75% juuruses.

§ 5. Päewarahade normid, mis ette nähtud
ametiõitudel wäljamaale, on maksivad Eesti wä-
lisesituste liikmetele ametiõitudel oma tegewuse
piirkonnas.

§ 6. Ametiõitudel wäljamaalt kodumaale
maksatse Eesti välisesituste liikmetele kodumaa
piirides wiibimise ajal päewarahajid sifemaa nor-
mide järele, aluseks wõttes teenistuseajame kind-
laks määramise palga suurus, mis wastaw sifemaa
palga normidele tulumaksu suhtes.

§ 7. Käesolew määrus hakkab maksma wälja-
kuulutamise päewast. Ühes sellega kaotawad maks-
muse „R. L.“ nr. 71 — 1921 a. awaldatud Wab.
Walitsuse ajutises määrukses päewarahade kohta
ametiõitudel wäljamaale § 2 ette nähtud päewa-
rahade 2 järgu normid ja „R. L.“ nr. 115/116
— 1924 a. awaldatud Wab. Walitsuse määrus 12.
septembrist 1924 a. päewarahade osalise töitmise
kohta.

Kiigivanem S. Jaakson.

Wälisminister A. Birf.

Rahaminister L. Sepp.

Kiigisekretäri abi R. Siwel.

Wabariigi Walitsuse poolt 18. det-
sembril 1925 a. wastu wõetud

Wähemusrahwuste kultuur-omawalitsuse korral-
duse määruse § 37 täiendamise määrus.

(„Kiigi Teataja“ nr. 101/102 — 1925 a.)

Alus: Wähemusrahwuste kultuur-omawalitsuse
seaduse §§ 29 ja 30, „Kiigi Teataja“ nr. 31/32 —
1925 a., sead. nr. 9.

I.

Wabariigi Walitsuse poolt 8. juulil 1925 a.
wastu wõetud vähemusrahwuste kultuur-omawa-
litsuse korralduse määruse § 37 täiendatasse teise
lõikega järgmises redaktsioonis:

„Kui kultuur-hoolekogu tegewuspiirkonnast wa-
litud kultuur-nõukogu liikmete arv on vähem kui
kolm, siis täiendab kultuur-nõukogu kultuur-hoole-
kogu liikmete koosseisu kuni tähendatud arwuni
kultuur-hoolekogu tegewuspiirkonnas elawate kul-
tuur-omawalitsuse hääleõiguslike liikmete hul-
gast.“

II.

Käesolew määrus hakkab maksma wäljakuulu-
tamisega „Kiigi Teatajas“.

Kiigivanem J. Temant.

Sifeminister Einbünd.

Kiigisekretär R. Terras.

Wabariigi Walitjuse poolt 18. detsembril 1925 a. vastu wõetud

Juhitöörid wähemusrahwuste kultuur-omawalitjuse kultuur-hoolekogude tegevuse kohta.

Alus: Wähemusrahwuste kultuur-omawalitjuse seaduse §§ 29 ja 30 („Riigi Teataja“ nr. 31/32 — 1925 a., sead. nr. 9) ja wähemusrahwuste kultuur-omawalitjuse korralduse määruse § 38 („Riigi Teataja“ nr. 101/102 — 1925 a.).

§ 1. Kultuur-hoolekogu asukoht on wasta- wa maakonna linn. Kui kultuur-hoolekogu on ühine mitme maakonna jaoks, siis määrab kultuur-hoolekogu asukoha kultuur-nõukogu.

§ 2. Kultuur-hoolekogu esitajaks on kultuur-hoolekogu esimees või juhatus, kui see walitud.

Juhatus koosneb esimehest, tema abist ja sekretärist.

§ 3. Kultuur-hoolekogu liikme, esimehe või juhatuseliikme amet on auamet.

§ 4. Kohapealsed ametnikud, kui need kultuur-nõukogu poolt vastu wõetud koosseisudes ette nähtud, kinnitab ametisse kultuur-hoolekogu esimehe ettepanekul kultuur-walitus.

Tähendatud ametnikud loetakse kultuur-walitjuse ametnikkudeks.

§ 5. Kui kultuur-hoolekogu asjaajamiseks kultuur-nõukogu poolt ei ole ette nähtud kohapealseid ametnikke, siis kuulub kultuur-hoolekogu asjaajamine kultuur-hoolekogu sekretäri ulesannete hulka.

§ 6. Kultuur-hoolekogu astub kofku tarwidust mööda. Kultuur-hoolekogu kofkufutisujaks on kultuur-hoolekogu esimees või juhatus, kus see walitud.

§ 7. Kultuur-hoolekogu koosolek on otsuswõimeline, kui on koos wähemalt pool kõigist hoolekogu liikmetest.

§ 8. Kultuur-hoolekogu otsused tehakse liht- hääletamisel, lahtisel hääletamisel. Gäälte pooleksjagunemisel otsustab esimehe hääle.

§ 9. Kultuur-hoolekogu koosolekute protokollid peab üks kultuur-hoolekogu liikmetest või sekretär, kui on walitud juhatus.

§ 10. Protokollid ära kirjad jaadetakse hiljemalt kahe nädala jooksul kultuur-walitjuse esimehele.

§ 11. Kultuur-hoolekogu otsused astuwad jõusse, kui kultuur-walitjuse esimees 7 päewa jooksul, protokollid ära kirja (§ 9) kättesaamise päewast arwates, ei ole nende vastu kultuur-nõukogu ees protestiga esinenud.

§ 12. Kultuur-hoolekogud esitawad oma eelarwed kultuur-walitjusele kultuur-nõukogu poolt kindlaks määratud tähtajaks.

Samuti esitawad kultuur-hoolekogud kultuur-nõukogu poolt kindlaks määratud tähtajaks oma aruanded eelarwete põhjal tehtud wäljaminekute kohta kui ka aruanded kultuur-hoolekogu tegevuse kohta möödnud aruande aastal.

§ 13. Kultuur-hoolekogude ettepanekud nende wõimkonda kuuluwais asjus esitatakse kultuur-

nõukogule kultuur-walitjuse kaudu wähemalt 14 päewa enne kultuur-nõukogu koosolekut.

§ 14. Käesolew määrus hakkab maksma wäljalutulamisega „Riigi Teatajas“.

Riigivanem J. Lemant.

Siseminister Einbund.

Riigisekretär R. Terras.

Wabariigi Walitjuse poolt 18. detsembril 1925 a. vastu wõetud

Tapaloomade hindade kestmised määrab ja nende järele wõetaw riigi %-maks 1926 a. kohta.

Tapaloomade pealt wõetawa riigi %-maksu seaduse § 2 põhjal („R. T.“ nr. 65/66 — 1920 a.) kinnitatakse tapaloomade hindade kestmised määrab ja nende järele wõetaw riigi %-maks 1926 a. kohta järgmiselt:

Weised, kelle eluskaal üle 40 pd.,	mk.	13.500.—
Bullid, „ „ „ 20 „ „	„	5.500.—
Lehmad, „ „ „ 20 „ „	„	4.500.—
Weised, „ „ alla 20 „ „	„	2.750.—
Wastikad „ „ „ „	„	1.800.—
Lambad, kitsed „ „ „ „	„	1.000.—
Sead, lihakaal kuni 1 pd.,	„	1.000.—
„ „ „ 1—4 „ „	„	3.500.—
„ „ „ 4—6 „ „	„	5.500.—
„ „ „ 6—8 „ „	„	8.000.—
„ „ „ 8—10 „ „	„	11.000.—
„ „ „ 10—12 „ „	„	13.000.—
„ „ „ üle 12 pd. „ „	„	16.000.—
Gobused „ „ „ „	„	3.000.—
Seasing „ „ „ „	„	750.—
Lambasing „ „ „ „	„	250.—

Selle järele wõetakse riigi %-maksu tapaloomade pealt 1926 a. järgmiselt:

Weised, eluskaal üle 40 pd.,	mk.	270.—
Bullid, „ „ 20 „ „	„	110.—
Lehmad „ „ 20 „ „	„	90.—
Weised, „ „ alla 20 „ „	„	55.—
Wastikad „ „ „ „	„	18.—
Lambad ja kitsed „ „ „ „	„	10.—
Sead, lihakaal kuni 1 pd.,	„	20.—
„ „ „ 1—4 „ „	„	70.—
„ „ „ 4—6 „ „	„	110.—
„ „ „ 6—8 „ „	„	160.—
„ „ „ 8—10 „ „	„	220.—
„ „ „ 10—12 „ „	„	260.—
„ „ „ üle 12 pd.,	„	320.—
Gobuste pealt „ „ „ „	„	60.—
Gobuste meerandi (liha) pealt „ „ „ „	„	15.—
Weiseliha meerandi pealt, üle 5 pd. kaal, „ „ „ „	„	70.—
Weiseliha meerandi pealt, üle 2½ pd. kaal, „ „ „ „	„	25.—
Weiseliha meerandi pealt, alla 2½ pd. kaal, „ „ „ „	„	15.—
Seasingi pealt „ „ „ „	„	15.—
Lambasingi pealt „ „ „ „	„	5.—

Need määrused hakkavad maksma 15. jaanuarist 1926 a., mis ajast Babariigi Valitsuse määrus 7. jaanuarist 1925 a. („R. T.“ nr. 4 — 1925 a.) oma maksuse kaotab.

Riigivanem J. Lemant.
Põllutööminister S. Varetei.
Riigisekretär R. Terras.

Määrus tempelmaksu maksmise korra kohta Tallinna linna elektrifaktsaama elektrivoolu müügilepingute pealt.

Tempelmaksu maksmist Tallinna linna elektrifaktsaama elektrivoolu müügilepingute pealt toimetatakse järgmises korras:

1. Tempelmaksu elektrivoolu müügilepingute pealt tasutakse sularahas Eesti Panga Tallinna osakonda.
2. Elektrivoolu müügi kohta peetakse elektrifaktsaamas raamatud nimetuse all „Tarvitajate šurnaal“, mille summad araniitud elektrivoolu hulga ja maksetava raha kohta peavad kokkuvõlas olema pearaamatuga.
3. Tarvitajate šurnaalides peab olema erilahtrid, kus ära tähendatakse lepingu tempelmaksu summa ja selle arvestuse protsent.
4. Elektrivoolu müügilepingu tempelmaks tasutakse iga möödunud kuu eest järgmise kuu jooksul p. 1 ette nähtud korras ära, ning tarvitajate šurnaalidesse tehakse märkus selle üle, misjaguse kviitungi vastu tempelmaks tasutud ja misjaguse kassa väljamineku dokumendi järjekorra nr. all hoitakse kviitungi alal.
5. Sgale lepingule tehakse märkus, et tempelmaks tasutakse sularahas selles määruses ette nähtud korras.
6. See määrus hakkab maksma 1. jaanuarist 1926 a.

U l u s : Tempelmaksu seaduse § 10 p. c.
Tallinnas, 8. detsembril 1925 a. Nr. 2620/g.
Rahaministri eest A. Tombach.
Otskoheste maksude peavalitsuse juhataja
E. Wilken.

Rahaministri korraldus nute weksel-tempelpaberite liikide tarwituselewõtmise kohta.

Peale seni välja antud ja müügile lastud weksel-tempelpaberite liikide (Määrus ja teadaanded „R. T.“ nr. 15/16, 21/22, 97/98 ja 102 —

1923 a.) välja anda 20. detsembrist 1925 a. 300.000-, 400.000-, 600.000-, 700.000-, 800.000- ja 900.000-margalised weksel-tempelpaberid.

17. detsembril 1925 a. Nr. 81-L.

Rahaminister Leo Sepp.
Riigikassa juhataja k. t. M. Santson.

Walga linnawolikogu poolt 26. novembril 1925 a. Linnaseaduse § 108 põhjal välja antud

Sundmäärus kauplemise aja kohta Walga linnas.

§ 1. Kauplemine ja töötamine kauplustes, laadudes ja kontorites on äripäewadel lubatud kella 8 homm. kuni kella 6 õhtul, suwekuudel 1. juunist kuni 1. augustini aga kella 8 homm. kuni kella 5 õhtul, peale allpoolnimetatud erandite, millal kauplemine weel lubatud on:

- a) kella 7 homm. kuni kella 7 õhtul kauplustes, kus müüakse liha, lihasaadusi, kala, konserve, piima, piimasaadusi, saia, leiba, wärsket juure- ja aiawilja ning kondiitrikaubu poodides;
- b) kella 6 homm. kuni kella 5 õhtul wilja, lina ja linaseemne kontorites ja aitudes;
- c) kella 7 homm. kuni kella 9 õhtul ajalehtedega ja ajakirjandusega, mida tänavatel ja kioskites müüakse;
- d) kella 8 homm. kuni kella 11 õhtul trahteritajutustes, kus alkoholsete jookidega ei kaubelda, tee- ja söögimajades ning ärides, kus teed, piima, kohwi ja külme jooke kohal tarwitamiseks müüakse;
- e) kella 7 homm. kuni kella 10 õhtul mõõrastemajade ja jisseõidu-hoowide juures olevates einelaudades, kus alkoholsete jookidega ei kaubelda;
- f) kella 10 homm. kuni kella 12 öösi saunades.

§ 2. Kauplemine lõpetatakse ülestõusmise-, juuniste- ja jõulupühade laupäewadel ning wanaaasta õhtul (31. detsembril) kell 5 päeval kõigis äriettevõtetes ja kell 10 õhtul saunades.

§ 3. Kauplemine ja töötamine nädalapühapäewadel on keelatud peale allpoolnimetatud erandite:

- a) kella 7 kuni 9 homm. § 1 ptt. a all üles loetud ärides;
- b) kella 8 homm. kuni kella 8 õhtul § 1 ptt. c all üles loetud ärides;
- c) kella 12 päewal kuni kella 11 öösi § 1 ptt. d all üles loetud ärides;
- d) kella 12 kuni 5 päewal puuwiljaga, marjadega ja maiusasjadega.

§ 4. Sgjugune kauplemine ja töötamine on keelatud seadusandlisel teel kindlaks määratud ning „Riigi Teatajas“ välja kuulutatud pühadel kui ka Walga wabastamise päewal — 1. meebbruaril, wälja arwatud järgmised erandid:

Kauplemine on lubatud kolmeftuningapäeval, Walga wabastamise päeval, palwepäeval, 1. mail, taewaminemise päeval, jaanipäeval ning ülestõusmise-, juuliste- ja jõulupühade teisel ja kolmandal pühäl kella 7—9 homm. § 1 ptt. a, kella 8 homm. kuni kella 8 õhtu § 1 ptt. c ja kella 12 päeval kuni kella 11 öösel § 1 ptt. d all üles loetud ärides.

§ 5. Seltside ja klubide einelauad mõivad oma juhataste korraldusel awalikkude ettekannete ja pidude õhtutel, kui need üle kella 11 öösi kestawad, ka peale tähendatud aja lahti olla.

§ 6. Teenijate tööjõu tarwitamisel kauplustes, ladudes ja kontorites tuleb täita kellekohaseid teadusi ja määrusi.

§ 7. Käesolew fundmäärus peab igas äriettevõttes nähtawale kohale wälja pandud olema.

§ 8. See fundmäärus ei ole maksew apteekide ja alkohoolsete jookide müügikohtade kohta.

§ 9. Selle fundmääruse wastu esitjad karistatakse Rahukohtu nuhtlusseaduse § 29 põhjal.

§ 10. See fundmäärus astub jõusse peale tema wäljakuulutamisest „Riigi Teatajas“, mis ajast peale Walga linnapolitogu poolt 26. augustil 1921 a. wastu wõetud ja „Riigi Teatajas“ nr. 84/85 — 1921 a. awaldatud fundmäärus kauplemise aja kohta Walga linnas oma maksuwuse kaotab.

Linnapea J. S o o.
Sekretär J. N ä n e s.

Siendus.

„Riigi Teatajas“ nr. 193/194 — 1925 a. awaldatud „Määrused maksude wõtmise kohta Wiru maakonnas 1926 a. omawal. kulude katteks“ on ptt. IV, § 1, 6. reas trükitud:

„weoauto tonni pealt 300 marka“,
peab olema

„weoauto tonni pealt 3000 marka“.

Wiru maakonnawalitsuse esimees A. P a j o s.

Sekretär J. L i n t.

III.

Ringkiri kõigile linna-, alewi-, maakonna- ja wallawalitsustele.

Kuna paljud omawalitsusasutused waimuhaigete riigi kulul ravituseselepaigutamisel kuni seni ajani toimivad töö-hoolekandeministeeriumi

30. detsembri 1920 aasta määruse järele, juhib töö-hoolekandeministeerium omawalitsuste tähelepanu selle peale, et see määrus uue Hoolekande seaduse ilmumisega 17. juulist j. a. oma maksuwuse on kaotanud (Hoolek. sead. §§ 121—128). Waimuhaigete ravituseselepaigutamise kord on ette nähtud Hoolekande seaduse § 127. Sellepärast tuleb edaspidi waimuhaigete riigi kulul ravituseselepaigutamise joomi awaldusi nimetatud paragrahwis ette nähtud korras, warustatult kõigi selles paragrahwis tähendatud andmetega, ministeeriumile esitada. Suhtumisel, kui kohalik ametlik arst tarwitaks leiab waimuhaige paigutamise mõne perekonna hoolele, astub omawalitsuse abutus enne asja esitamist töö-hoolekandeministeeriumile, samme perekonna leidmiseks, kes nõus oleks waimuhaiget oma hooldamisele wõtma, peab esialgseid läbirääkimisi ta suu ruuse kohta ja alles siis esitab asja ühes kõigi andmetega töö-hoolekandeministeeriumile otustamiseks.

Hoolekande-osakonna juh. A. E n n e m u i t t.

Raatseliidu keffjuhatusse teadaanne.

1.- Raatseliidu keffjuhatus oma koosolekul 18. detsembril j. a. otustas anda juriidilise isiku õigused Wiru malewa Wiru-Rigula malewonnale täies ulatuses, nagu see Raatseliidu põhikirjas § 2. ette nähtud.

2. Raatseliidu keffjuhatus oma koosolekul 18. detsembril j. a. otustas anda juriidilise isiku õigused Järwa malewa Järwa-Kaani malewonnale täies ulatuses, nagu see Raatseliidu põhikirjas § 2. ette nähtud.

Staabiülema k. t. kolonel-leitnant J. W e n d e.

Sekretär J. B i r k h a n.

Sarju maakonnawalitsuse teadaanne.

Sarju maakonnawalitsus teatab, et walla nimena ekslikult tarwitatud „Kodasoo“ asemel tuleb tarwitada ja kirjutada „Kodasoo“.

Tallinnas, 12. detsembril 1925 a.

Sarju maakonnawalitsuse esimees

M. A r u s e m a n n.

Sekretär A. M a r t i n s o n.

